

STEPHAN SIGG

**ISKRICE
SVETEGA
DUHA** SEDEM ISKRIC
ZA ŽIVLJENJE

KNJIGA ZA BIRMANKE IN BIRMANCE

ČISTO ISKRENO, KAJ IMAŠ DANES OBLEČENO?

Katero majico, hlače ali krilo si si danes zjutraj oblekel oziroma oblekla? Kaj je vplivalo na tvojo odločitev? Si se ravnal po današnjih temperaturah ali svojem načrtu? Mogoče si se odločil po trenutnem navdihu – majica, ki ti je ravno skočila v oči ali si si jo zaželel. Številni ljudje imajo pri oblačenju samo eno merilo: trenutno modo. Oblačijo si določene majice, kavbojke ali pajkice samo zato, ker jih nosijo nekatere slavne osebnosti ali ker so v oglasih na televiziji, na plakatih ali v revijah videli, da je to stršansko modno. Da bi se prepustili vplivu oglasov? Pa ja ne! Mogoče zdaj odkimavaš. Če bi na ulici kdo delal anketo, bi od skoraj vseh dobil enak odgovor: »Oglasi? Ne vplivajo na moje življenje.« Verjetno se ne bi nihče natanko spomnil, kdaj je nazadnje kakšen oglas vplival na njegovo odločitev in ravnanje. Če pa družbo pozorneje opazujemo, vidimo nekaj popolnoma drugega. Skoraj srhljivo je, kaj vse ljudje počnejo samo zato, ker to počne večina,

ker jim to narekuje moda ali ker to delajo prijatelji in imajo občutek, da jih morajo posnemati, če jim hočejo pripadati ali biti »fraterski«. To ne zadeva samo mode. Tudi v glasbi, prehrani, televizijskih oddajah ali prostočasnih dejavnostih pogosto prevladuje »glavni tok« – to počne večina in zato to delajo skoraj vsi. Modri ljudje pa tega ne počnejo. Najbrž se zdaj sprašuješ, kaj ima to opraviti z modrostjo.

NOBENIH PAMETNJAKOVIČEV, PROSIM!

Ko ljudje slišijo besedo modrost, večini pride na misel nekaj drugega: belolasi starec, ki se je dokopal do prav posebnih spoznanj ali samo preudarno ravna; genij, ki blesti z revolucionarnimi odkritji. Toda modrost ni vedno povezana s starostjo ali bistrostjo. Vsak človek lahko postane moder – tudi če še nima dvajset let. Kajti bistvo modrosti ni, da si v nečem posebej dober ali boljši od drugih. Človek lahko prebere še toliko knjig ali si glavo napolni s kopico modrosti, pa vendar ni moder. Nasprotno: moder je človek, ki se zaveda, da ne ve in ne zmore vsega. Modri ljudje blestijo ravno v ponižnosti. Vedo, kje so njihove meje. Naše življenje ni večno, naše védenje – čeprav smo neznansko bistri in izkušeni – pa je omejeno. Božje stvaritve smo, vendar nismo večji od njega. Po tem se modri ljudje jasno razlikujejo od tako imenovanih »pametnjakovičev«. Je še kaj hujšega od ljudi, ki poznajo vse odgovore in drugim vzbujajo občutek, da so povsod najboljši? Precenjevanje samega sebe druge spravlja ob živce in po eni strani je tudi ošabno. Kajti kdor je prepričan, da vse ve, se zelo precenjuje. Večinoma je samo vprašanje časa, kdaj pametnjakoviči pristanejo na trdih tleh. Modrost je bolj ali manj življenjski slog – življenjsko načelo. Kdor se odloči, da se bo v življenju zanašal na modrost, živi drugače. K skromnosti modrega človeka spada namreč še nekaj: občutek za pravo mero. Veš, kaj ti koristi? Veš, kdaj je tega preveč? Najti pravo mero je lahko pravi izziv in skoraj vsak izmed nas se kdaj v

življenju spopade s tem. Lahko si neskončno navdušen nad nekim športom, ves čas treniraš in sploh ne opaziš, da ti ne koristi več. Ali pa imaš v glavi velik cilj, pa se učiš, učiš in učiš, na koncu pa sploh ne vidiš več celotne slike. Kdor je moder, to opazi, preden je prepozno. In zaveda se, da ni središče sveta. Svet se ne vrti samo okoli njega. Na zemlji je še sedem milijard ljudi – tudi oni imajo želje, sanje in hrepenenja. Sožitje je lahko uspešno samo, če smo pripravljeni sprejemati kompromise, se včasih malo uma kniti in prepustiti prednost drugim.

OPTIMISTI OSVAJAJO SVET!

Kdo so modri ljudje v našem času? Malo dlje jih moramo iskati. Ni pomembno, ali so to otroci, mladi, poslovne ženske, direktorji, učiteljice ali kmetje – marsikdo ima zelo ozko obzorje in dopušča, da mu že najmanjši dogodek obrne življenje na glavo. To poznaš tudi sam. Včasih moramo jezo, razočaranje ali žalost preprosto spustiti iz sebe. Kakor pri eksploziji. Slaba ocena ali trapast prepir, pa popolnoma izgubiš živce, imaš občutek, da nič nima več smisla in da ni več upanja. Zdaj je vsega konec. Če se modremu človeku zgodi kaj slabega, ga to seveda enako pretrese, vendar se vseeno drugače vede. Namesto da bi se takoj odzval, ukrepal ali ponorel, najprej globoko zadiha ali vse skupaj prespi, saj se zaveda, da bo svet naslednji dan čisto drugačen. Danes je veliko preveč prero kov nesreče. Ljudi, ki začnejo že ob najmanjšem oblaku mrščiti čelo in pričakujejo najhujše neurje. Modri ljudje so optimisti. »Kako lahkoverno,« bi lahko kdo pripomnil, »zelo poenostavljajo stvari.« Modrost nima nobene zveze z lahkovernostjo. Modri ljudje si ne zatiskajo oči pred težavami ali negativnim. Vse to jemljejo resno, vendar ne dopuščajo, da bi jih potegnilo na dno. Kaj se zgodi, ko človeka zajame panika? Brezglavo začne tekati in šele takrat se spravi v nevarnost. Nasvet mo-

dreca: »Najprej premisli, potem ukrepaj!« Kdor zaradi histerije ali kratkega stika nekaj naredi, po navadi šele takrat zaide v težave. Mogoče bi morali življenje z modrostjo opisati še z enim geslom:

NIKOLI NE IZGUBI POTRPLJENJA!

Hočeš zmeraj vse takoj, v sekundi, in nikakor nočeš čakati? Velike sanje včasih potrebujejo čas. Marsikaj se zgodi šele pojutrišnjem. Kdor modro živi, mu čakanje ne dela težav. Tudi če se mu zelo velika želja ne uresniči takoj ali če se kaj ne obrne na bolje že naslednje jutro, ne obupa in ne izgubi upanja.

Modrost je dar Svetega Duha. Kdor gre k birmi, zaupa, da mu bo Sveti Duh pomagal izpiliti to posebno »darilo«, da ga bo lahko vedno bolj uporabljal v vsakdanjem življenju. Kar zadeva prihodnost, drži eno: naš svet potrebuje več modrih ljudi – svet potrebuje tebe! Ni pomembno, ali gre za družbo, sožitje, odnos do narave, razmere v gospodarstvu – vsak modri človek šteje!

Si pripravljen na majhen poskus? Zamži in predstavljaš si naslednje: kakšen bi bil svet, na katerem bi mrgolelo modrih ljudi? Kakšen bi bil vsakdanjik v tvoji vasi, mestu, državi?

- ♦ Mobing bi poznali samo še iz muzeja, saj nikomur ne bi bilo več treba biti nasilen do drugih.
- ♦ Vojne bi se končale, še preden bi se začele, saj bi vsi že prej našli pametno rešitev.
- ♦ Ustvarjalna raznolikost namesto enoličnosti: na mestnem avtobusu bi videli mešanico najrazličnejših oblačil, vseh mogočih barv, materialov in vrst blaga. Revije o modi? Nihče več jih ne bi bral.
- ♦ Izbruhi jeze? Tujka, ki bi se je šolarji naučili šele pri pouku zgodovine.
- ♦ Na televiziji ne bi bilo več poročil o nesrečah. Objavljali bi samo še dobre novice, ki bi opisovale, kaj lepega se dogaja na svetu.

POZOR, OSEBNO!

Za konec še zelo osebno vprašanje: Kako hitro se pustiš zamotiti? Kako zlahka se pustiš pregovoriti v nekaj, kar ti nikakor ni všeč in popolnoma nasprotuje tvojim načelom? Pogosto je tako. Končno se za nekaj odločiš in nenadoma se na poti pojavi kopica ovir. Z vseh koncev te poskušajo prepričati, da gre tudi popolnoma drugače. »Zakaj to počneš? Prezahtevno je.« »Res misliš, da ti bo to koristilo?« »Kako si lahko veren. To nikamor ne vodi.« Modri ljudje se ne pustijo odvrniti od svoje poti. Cilj imajo jasno pred očmi in čeprav jih kaj poskuša spraviti na stranpota, jih to ne more ustaviti.

»Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali.«

Apostolska dela 2,1–2

NAVODILO, KAKO POSTANEŠ MODER

Kako lahko vidiš in slišiš Svetega Duha? Z nami se ne sporazumeva prek aplikacij, ne moremo ga slišati po radiu, ne pošilja nam elektronske pošte in ne čaka nas na domači spletni strani. Sveti Duh se le redko tako nazorno prikaže kot takrat apostolom. Če ga hočemo slišati, potrebujemo predvsem naslednje: pozornost. Velikokrat je dovolj že, če si malo pozorneje prisluhnemo. Kaj mi želi povedati moje srce? Kaj v resnici hočem? Kaj me veseli? Kaj me osrečuje – ne le eno uro, ampak za vedno? Kam hočem? Kateri so moji veliki cilji? Najbolje, da gremo nekam, kjer je mir – v cerkev, gozd, na vrt ali v park.
